

## Ella Lipp – särasilmne kultuuriedendaja

Ella Lipp'u iseloomustab särasilmus, naerusuisus, hea sõna ning soov edendada ja arendada kultuurielu oma koduvallas samas kogemusi järgimisele põlvkondadele edasi andes. Ta on inimene, kes oli, on ja jääb kultuuriinimeseks olenemata muutustest, mis ühiskonnas toimuvad.

Ella Lipp'u poolt on Maidla rahvamajas pandud alus mitmetele ringidele. Neist üks – memmede tantsuring tähistas 2003. aasta sügisel oma 20. juubeliaastat. Tantsumemmede juhendamise ning samas rühmas kaasatantsimisega tegeles Ella Lipp kuni 80. eluaastani, seejärel andis ta töö üle nooremale juhile. Tantsumemmedel on käsil juba kolmas põlvkond. Rahvatantsuga on osaletud nii oma koduvallas kui kaugemateski valdades-linnades.

Tore, et rahvatants on Maidla rahvamajas jäänud au sisse tänaseni.

Ella Lipp alustas kultuuritöö edendamist oma põhitöö kõrvalt, milleks tol ajal oli kohalikus kolhoosis töötamine. Algusaastatel juhendas Ella Lipp kultuurimaja ringe selle eest tasu saamata: Tänu oli andmise rõõm Hiljem sai temast Maidla kultuurimaja juhataja.

Ella Lipp on olnud mitmed aastad tegev pensionärideklubi "Meelespea" presidendina, praegu osaleb ta klubi töös.

Maidla Vallavalitsus ning Maidla Vallavolikogu sotsiaalelu komisjon esitasid Ella Lipp'u aastal 2004 Ida-Virumaa kultuuripreemia elutöö preemia kandidaadiks.



### Suunanäitaja kogu eluks

Tahaksin koos teiega meenutada seda hetke, mil kohtusin proua Ella Lipp'uga. See oli aasta 1985 kevad. Töötasin siis Maidla kaupluses müüjana, kui uksest sisenes pisemat kasvu vanem proua. Ta oli eelnevalt kuulnud minu isalt mu klaverimängu oskusest ja palus mul aidata läbi viia lastega emadepäeva kontsert. Kuna mul puudus kogemus sellel alal, olin ma esmalt kohkunud, kuid siiski nõustusin. Sel momendil ei teadnud ma veel, kui suurt rolli minu elus see "jah" sõna omab. Lastepidu õnnestus ja proua Ella Lipp leidis ka kaks toredat naist, kes soovisid laulda, kuid

puudus saatja. Nendest kahest lauljast sai alguse ansambel "Rukkilill", mis tegutseb tänini. Ansamblist sai mulle säde mis andis julgust valida kultuuritöötaja eriala. Kuigi mu isa hoiatas mind: "Kallis laps! Sa valisid endale kõige tänamatuma töö." Tahaks öelda, et sel teel on olnud palju raskeid hetki, kuid olen kohtunud ka väga paljude toredate inimestega ning siin kohal teen kummarduse Ella Lipp'ule!!! Õnnitlen teda saabuva juubeli puhul ja soovin tugevat tervist, reibast meelt ja sära silmadesse! Austusega suunanäitajale, Andra Käärt

## Õnnitleme! Ella Lipp 85

Täname Teid väärtusliku panuse eest koduvalla kultuuri- ja eakate seltsielu edendamisel. Soovime jõudu, tervist ja rõõmsat meelt ka edaspidiseks!

11. veebruar 2006.a

Maidla Vallavolikogu  
Maidla Vallavalitsus



### Inna Lipp'u mälestustekilde:

Ma ei oska päriselt öelda, mis aastast ta siia tuli. Kas 49 või 50 ja algul ta töötas Maidla koolis õpetajana. Hiljem oli seoses abiellumisega ja abikaasa töökohaga Somp koolis õpetaja. Seal ta tulles oli Küttejõu koolis juhataja ja hiljem kui Küttejõu kool viidi teistesse ruumidesse, siis oli seal juhatajaks. Teise lapse sündides jäi töölt kõrvale mõneks ajaks ja hiljem jätkas Maidla külanõukogus, mis asus rahvamajas - Viktor Kingissepa nimelises kolhoosis. Mina mäletan teda alates 1956. aastast, kui tulin siia elama, sest me elasime ühe katuse all - meie mehed olid vennad. Kummaldi oli tuba ja köök oli ühine - kolm põlvkonda koos: mehe vanemad, meie mehed ja meie lapsed. Eks olnud igasuguseid probleeme, aga me olime mõlemad sellised inimesed, et kui oli tarvis, panime suu kinni ja neelasime alla ning kui tarvis, siis naersime. Kõige rohkem tekkis probleeme ämmadel, aga ma ei saa öelda, et meil oleks temaga tüli olnud.

Meie lapsed kasvasid nii, et neil oli poolteist kuud vahet. Kui nad olid väikesed, tegid ju igasuguseid karutükke. Küll nad jooksid näiteks ustest peadpidi kokku, nii et silmad sinised, aga keda sa õigustad? Ei õigustanud mina oma last ega tema oma. Siis teinekord lautisid puud kõik ritta, tuba oli segamini, või laoti kingad kõik ritta, neid oli palju, ning tehti raudteed. Aga lapsed on lapsed, kõigest tuleb aru saada. Siis mul on meeles... kui vanad nad võisid olla.. kahe aasta ringis või natuke rohkem... Siis võeti käärid kätte ja lõigati üksteisel juuksed peast ära. Ja missugune see pea siis pärast välja nägi, eks ole?

Üks salk siit, teine sealt. Mõtlesin, et äkki Ella tuleb ja ütleb, et minu oma oli peategelane, aga sellest ei tulnud probleeme, lihtsalt naersime selle päale.

Hiljem me muidugi ehitasime maja ja tulime sealt ära. Me käisime palju koos ekskursioonidel, kui ta oli rahvamajas, laulu- ja tantsupidudel, kui hakkasime tantsuringis käima. Ta ju juhatas meil mitu aastat neid tantsuringe ja.. Noh ja siis käisime need memme-taadi peod ja laulupeod Tallinnas ja.. niimoodi me väga tihti olime koos... Ella on väga tegus, üritab igalt poolt osa võtta. Minu meelest on ta üks väga enesekindel inimene. Et mis ta ette võtab, see peab saama läbi viidud. Võib-olla ka natuke iseenesega arvestav... aga nii need aastad on läinud ja ta on praegugi väga tubli, arvestades kõiki neid aastaid. Ta tõuseb hommikul koos päikesega ja läheb magama kui päike loojub. Tahab, et tema ümber oleks kõik ilus, nii palju kui tema seda suudab teha. On ta vaenlane igale umbrohujuurikale.. Ja vot, sellisena tahab ta olla oma vanadusepäevad.

Kes teda töö juurest teavad, siis ta on selline hästi sihikindel ja konkreetne inimene olnud. Nii need aastad on läinud... ja ongi huvitav kokkusattumine – sellel aastal saan ma täpselt 50 aastat temaga koos elatud.

Ma mäletan veel, et kui me tulime, siis tema oli kooliõpetaja ja mina olin ka oma meelest kõrge koha peal – ma olin siis Lüganuse Tarbijate Kooperatiivi juhataja esimees. No eks vanasti oli sellise haridusega inimesi ka vähe. Siis ikka küla peal oeldi, et näe need Lipp'u mehed, kohalikud neile enam ei kõlbagi, tuuakse väljapoolt sisse. Aga eks me olime tollal niimoodi suunatud, mina tulin Järvamaalt ja Ella Lääne-Virumaalt. Ja niimoodi oleme me koos elanud... pole omavahel riidelnud ega kakelnud.



## Kinobuss Maidla rahvamajas

16. veebruaril on Maidlas taas "Kinobuss". Jällegi näidatakse kahte põnevat filmi:



Kell 16.00  
Noortefilm

### "Sigade revolutsioon"



Punastes särkides "põrsad" alustavad isiklikku mässu, mis kasvab peagi suureks revolutsiooniks!

On 1986. aasta suvi. Õhus on tunda perestroika hõngu. Kümned tuhanded teismelised kogunevad üle Nõukogude Liidu suvelaagritesse, kus põhilise osa tegevusest võtab valitseva režiimi ja suure kodumaa vankumatute juhtide tegude, mõtete ja ettevõtmiste ülistamine ning kummardamine. Ühes paljudest suvelaagritest teevad aga sündmused järsu pöörde, kui sinna kohale sõitnud noored tõstavad mässu oma õiguse eest teha ja välja öelda seda, mida nad mõtlevad. Muidugi teevad laagriülemad kõik selle nimel, et puhkenud rahutusi kiiresti maha suruda...

"Sigade revolutsioon" on noortefilm täiskasvanuks saamise probleemidest, mässust ja armastusest. Igas ühiskonnas kehtivad teatud reeglid, mille vastu noored protesteerivad, "Sigade revolutsiooni" puhul on selleks valitud äärmuslik ajastu - 1980ndad aastad Nõukogude Eestis. Siiski, teema on suunatud tänapäeva noortele, sest mäss on osa iga noore inimese elust. Filmi lavastajateks on Rene Reinumägi ja Jaak Kilmi, operaatoriks Arko Okk. Peaosades Eesti kinokunsti praegu veel tundmatud tulevikulootused kõrvu selliste nimedega nagu Arvo Kukumägi, Anne Paluver, Andres Ots ja Tõnu Tepandi. Episoodilises, ent seda meelde jäävamas rollis astub üles Anu Saagim.



Kell 18.00  
Uus Eesti-Saksa film  
Kõrini!

"Kõrini!" on tragikoomiline lugu keskeakriisist vaevlevast saksa pikamaa-autojuhust, kes läheb oma viimasele reisile Eestisse, et enne enesetapu sooritamist tasuda auvõlg eesti sõbra ees. Teel ühinevad temaga Saksamaale õnne otsima tulnud naistšellist, äpardunud eestlasest pangarõõvel ja veidrikust matusebüroo autojuht. Tee viib kummalise seltskonna laevaga Eestisse, kus omavahelistes suhetes tekkinud segapuder lahti harutatakse. Eesti produktsioonifirma Ruut ja Saksa filmiproduktsioonifirma Saxonia Media koostöös valminud "Kõrini!" räägib tragikoomilise loo sellest, kuidas on omavahel seotud armastus ja vihkamine. Režissöör Peeter Simmi sõnul keskendub film tõdemusele, et positiivsed lahendused on võimalikud ka siis, kui kõigest on kõrini ning et ekstreemsetes olukordades tuleb keskenduda inimestevaheliste seoste loomisele, mitte lõhkumisele.

Filmi peaosades astuvad üles eestlased Maarja Jakobson ja Rasmus Kaljujärvi ning sakslased Heio von Stetten ning Thomas Schmauser. "Kõrini!" operaatoriks on Rein Kotov, stsenaariumi kirjutasid Valentin Kuik, Peeter Simm, Hans-Werner Honert ja Thomas Steinke. Filmi heliloojaks on Sven Grünberg. "Kõrini!" ettevalmistustega tehti algust juba 2002. aastal, võtted kestsid selle aasta märtsi lõpust mai alguseni.

Road-movie žanri alla liigituva "Kõrini!" eelarve oli 19 miljonit Eesti krooni, sellest 6 miljonit eraldas Eesti Filmi Sihtasutus, ülejäänud rahastasid väiksemates osades erinevad fondid, sponsorid, Ruut, Saxonia Media, Saksa telejaam MDR ning eraisikuist investorid.

## CAPOEIRA BATIZADO – VÖÖDE TSEREMOONIA

21. jaanuaril toimus Tallinnas Teatris NO99 üritus, peale mida saavad ligi kolmkümmend noort end capoeiristaks kutsuda. Nad on peale kuudepikkust treenimist capoeira treener Lauro käe all saavutanud piisava ettevalmistuse saamiseks oma esimese vöö. Seda nad ka tõestasid laupäeval batizado, mis portugali keelel tähendab ristimist. Teiste hulgas said oma esimese vöö ja sinna juurde kuuluva capoeira nime ka 8 Lauro Maidla rühma noort: Viivi Saul, Silver Saul, Martin Kaukes, Reelika Lõhmus, Liina Saksladu, Martin Raag, Mart Kalle ja Villu Talsi.

Lauro Cesar Lins capoeira nimega Ligerinho (sisalik): "See üritus näitas väga head capoeirat Eestis ja oli minu jaoks väga emotsionaalne. Enamik minu õpilasi said esimese vöö ja sel on capoeira maailmas väga suur tähendus. Maidla noored capoeiristad olid Tallinnas näitamaks nii pealinnlastele kui ka teistele, et peale Tallinna-Tartu on veel Eestit ja ka suurlinnadest kaugemal võib midagi nii ehedat ja eksootilist teha, kui vaid tahta." Kõrvaltreeneritena olid üritusel Tartaruga "Capoeira Gerais" grupist ja Professor Cocão "Capoeira Senzala" grupist.

Jean Carlos Santana da Silva, hüüdnimega Tartaruga ehk kilpkonn, on capoeiraga tegeleenud kuus aastat. Oma hüüdnime sai ta oma aegluse pärast. "Kui alustasin capoeiraga, olin kõige viletsam õpilane, sest olin väga aeglane ja mu õpetaja nägi minuga kurja vaeva." Tallinnas toimunud üritusel oli näha aga juba üsna kiirete löökide ja suurte saltodega "kilpkonna" :)

Brasiiliast Recifest pärit Tartaruga elab täna Lõuna-Prantsusmaal ning teenib elatist capoeira showdega.

Professor Cocão Leandro Leonardo Leite on pärit Brasiilia pealinnast Brasiiliast, kuid on viimased 4 kuud Eestis Tartus elanud ja seal capoeira trenne andnud. "Tunnen eestlaste suurt huvi, pühendumist ja austust meie kultuurile," ütles professor Cocão ja lisas, et eestlased omandavad asju kiiresti.

Õnnitlused värsketele capoeiristadele ja suur tänu Maidla Vallavalitsusele, kes sõitu üritusele toetas.

Lauro Cesar Lins  
Tuuliki Kasonen Lins